

STEKLAR

Glasilo OZD STEKLARNE »BORIS KIDRIČ« in STEKLARSKE ŠOLE

Leto 6

Rogaška Slatina

December 78

Novoletno voščilo

Veliko osebnega zadovoljstva!

Vsem poslovnim partnerjem, nekdanjim in sedanjim sodelavcem in vsem našim bralcem želimo veliko osebnega zadovoljstva ter sreče v novem letu 1979!

Družbenopolitične organizacije,
organi samoupravljanja
in uredništvo »Steklarja«
steklarne »Boris Kidrič«
ter Steklarske šole.

Celje - skladišče

D-Per

545/1978

1119780636, DEC

COBISS o

Spokojna in čista je narava v zimskem oblačilu...

Pred novim letom

Srečo si bomo kovali sami!

»Srečno!« bo izgovorjeno te dni nešteto milijonov besed, ki imajo vse isti pomen... »Srečno v novo leto!«, saj si ob izteku nekega obdobja, ko delamo obračune svojega dela, venomer želimo: »... Da bi bilo še boljše, še bolj zdravo, bolj uspešno...!«

Je kaj bolj naravnega kot to? Najbrž ne, saj je to znamenje človekovega hotenja po napredku. Kakor drugje, bo donel »Srečno!« tudi med nami, sodelavci. To si bomo izrekli prihodnje dni, ko se bomo poslavljali od leta, za katero ne bi mogli reči, da je bilo brez težav.

Za bralce »Steklarja« smo pripravili nekaj misli naših sodelavcev, kako si razlagajo ta, naš jutrišnji »Srečno!«...

Vojo Djinovski, dipl. inž. – direktor delovne organizacije

»Obeta se nam povečanje osebnih dohodkov«

»Preden začnemo razmišljati o tem, kaj vse si želimo za prihodnje leto, je prav, da ocenimo iztekaajoče se leto...! Letošnje je namreč že takšno, da ga že lahko ocenimo v primerjavi z letom 1977 kot boljšega. Seveda pa z doseženim vseeno nismo zadovoljni v celoti. Vsaj mislimo si, da bi lahko bilo boljše.

Ce ocenimo sedanjí položaj kot izhodišče, bomo videli, da smemo in moramo pričakovati boljše dni v prihodnjem letu. V letošnjem oktobru in novembru smo sklepali pogodbe z našimi odjemalci za leto 1979. Na podlagi tega ugotavljamo, da bo izvoz dosegel 12 milijard starih dinarjev ali za kakšnih 20 odstotkov večji od letošnjega. V prodaji svinčevega kristala smo dosegli v povprečju za 8 do 10 odstotkov višje cene, v prodaji kristalina pa med 8 in 15 odstotki. In za nekatere naše izdelke smo dosegli povečanje cen tudi do 20 odstotkov.

Iz vsega povedanega sledi, da bo naš izvoz v skupnem ustvarjenem dohodku predstavljal kar polovico, to pa pomeni, da bo naš celoletni proizvodni načrt kar 23 milijard starih dinarjev ali 230 milijonov novih dinarjev. In če bomo uresničili takšen obseg proizvodnje, narejeno tudi prodali, se nam v prihodnjem letu obeta povečanje osebnih dohodkov tudi za 20 odstotkov, kar pomeni, da bi potem bil povprečni neto osebni dohodek na mesec med 520.000 in 530.000 starimi dinarji!

Druge naloge, ki jih moramo opraviti, so skladne z zakonom o združenem delu. Vsakršno odlaganje in odlaganje na poznejši čas bo pomenilo nesamoupravno vedenje.

In če bi hotel naštevati vse tiste povsem določene naloge, ki jih bomo morali izpolni-

ti, bi bil njihov seznam predolg. Menim pa, da bomo morali nameniti še posebno skrb zmanjšanju loma in odpadka, saj je prav to tisto, čemur smo do sedaj namenjali premalo pozornosti. Pričakujem pa tudi, da bomo bolj stvarno začeli sestavljati normative, kajti odstopanja, ki smo jih zaznavali letos, niso odraz dejanskega stanja!

Uresničevanje naših načrtov pa seveda sloni tudi na vlaganjih v izboljšanje pogojev in razmer za doseg želenega cilja. Tako na primer načrtujemo popravilo treh talilnih peči, ki bodo v resnici nove. Za to bomo vložili 725 milijonov starih dinarjev. Poleg 15 brusilnih vreten, ki bodo kmalu nared za redno proizvodnjo, bomo še za razna druga popravila porabili kakšno milijardo 600 milijonov starih dinarjev. Ta denar bo šel iz sredstev za vzdrževanje in amortizacijo. Za nemoten potek proizvodnje pa se je pokazala tudi potreba po gradnji kislinjskih polirnic v Rogaški Slatini in v Kozjem, kar narekuje potrebo, da bomo morali vložiti nadaljnji 2 milijardi starih dinarjev. In znano je, da so transportni problemi že prav žgoči in da tudi na tem področju potrebujemo razne izboljšave, ki bodo terjale v seštevku pol-druugo milijardo starih dinarjev.

Na področju družbenega standarda, za kar smo tudi gotovo zelo zainteresirani, predvidevamo kupiti 28 stanovanj s skupno stanovalniško površino 1528 kvadratnih metrov. Od tega bo 24 stanovanj v Rogaški Slatini, 4 stanovanja pa bodo v Kozjem. Odločitev za to, ali naj gremo v takšno – imenujmo jo kar – kupčijo, je narekovalo število mladih družin in predvidevanje, da bo teh kmalu še več!

Nazadnje je botrovalo takšni odločitvi o

nakupu stanovanj tudi ugodno razmerje med udeležbo lastnih sredstev prosilcev in posojili. Od zneska poldruge milijarde starih dinarjev, kolikor bodo stala omenjena stanovanja, bomo dobili 30 odstotkov posojil iz sredstev solidarnostnega sklada republike, 45 odstotkov posojil samoupravne stanovalniške skupnosti Šmarje pri Jelšah in 25% lastnih sredstev. Ugodnost je to, da smo dobili 15 odstotkov nepovratnih sredstev, kar ocenjujemo, da so zelo ugodni pogoji.

Za konec pa naj zaželim veliko zdravja in delovnih uspehov v novem letu 1979 vsem sodelavcem in krajanom. Tudi to, prihajajoče leto bo tako, da si bomo srečo v njem kovali sami!»

Vojo Djinovski

**Stjepan Krklec, steklobrusilec
– predsednik konference ZSM**

»Svoje želje bomo mladi uresničili z delom!«

»Ko se izteka letošnje leto, mladi ugotavljamo, da še nismo naredili vsega, kar smo si zadali v nalogah. Premalo nas je vključenih v delo mladih! Želimo si v prihodnjem letu raziskati, zakaj je tako. To bomo tudi storili! Prizadevali si bomo izkoristiti vse ugodnosti, ki nam jih nudi ozka prostorska povezanost med tozdi. Mladi bomo uresničili svoje želje z delom, seveda pa pričakujemo tudi izdatnejšo pomoč vseh družbenopolitičnih organizacij, zlasti še zveze komunistov, kajti vse več je mladih v njenih vrstah!

Novosti, ki jih je prinesel 10. kongres Zveze socialistične mladine Jugoslavije za delo v delovnih organizacijah in krajevnih skupnostih, bomo poskušali uresničiti. Želimo pa si pomoči in sodelovanja starejših, saj je to do sedaj vedno prišlo prav. Mladi smo obremenjeni z več vprašanji in če ne naletimo na razumevanje, se to zagotovo odraža v

našem vsakdanjem delu. Res, včasih pa se tudi ne zavedamo, da grešimo, vendar je tudi res, da smo sposobni ob pravilnem pristopu svoje napake tudi popraviti.

Želja je torej vsekakor veliko...! Naša mladinska želja pa je, da bi v prihodnjem letu mladi resnično začeli delovati kot enakopravna družbenopolitična organizacija!«

Zorica Nikolić – predsednica izvršnega odbora sindikata v tozdu Servisna dejavnost

»Več razumevanja si želimo!«

»Majhen kolektivček smo, pa so tudi naše želje skromne! Radi bi namreč posodobili jedilnico tako, da bi pridobili še nekaj prostora. To bi pomenilo samopostrežbo in manj negodovanja med uživalci družbene prehrane.

Ne, ni tudi neskomno, če si želimo nekaj

več medsebojnega razumevanja, saj marsikdaj pride do nepotrebnih nesporazumov med osebjem in drugimi sodelavci!

Želim pa si tudi, da bi vsi tozdi v prihodnjem letu dosegali še boljše proizvodne in gospodarske uspehe!«

Stanko Plavčak – predsednik delavskega sveta tozda Dodelava

»Želim objektivno obveščanje.«

»Kot predsednik delavskega sveta tozda Dodelava želim vsem sodelavcem srečno, delovnih uspehov in medsebojnega razumevanja polno novo leto 1979! To pa tudi pomeni, da želim uresničitev vseh zastavljenih ciljev v proizvodnji, saj to pomeni boljše osebne dohodke in višjo življenjsko raven vseh zaposlenih. Povečanje osebnih dohodkov v vseh tozdih pa bo hkrati pomenilo tudi povečanje osebnih dohodkov v našem tozdu, ki ima v povprečju najnižje.

Na področju samoupravljanja želim bolj objektivno obveščanje, na podlagi česar bomo lahko delegati delovali uspešnejše. Se pravi, da bomo lahko uresničevali delegatska načela in se pred pomembnimi odločitvami posvetovali s sodelavci in prihajali na sestanke z mnenjem večine in ne zgolj s svojim mnenjem.

V prihodnjem letu enako kot številni moji sodelavci želim ureditve beneficirane delovne dobe, za katero smo steklarji prikrajšani. Samo ta je naša posebna želja, saj so vse druge enake in usmerjene k boljšim delovnim rezultatom.«

Stjepan Krklec

Zorica Nikolić

**Marija Šprajc – predsednica
delavskega sveta delovne
skupnosti skupnih služb**

»Treba je več dobre volje...!«

»Želja je veliko, saj nam je ljudem dano, da nismo nikdar zadovoljni s tistim, kar smo že dosegli... Znova in znova si želimo še kaj več, kajti le to vodi k napredku. Res pa je, da

se tako porodijo tudi želje, ki včasih tudi niso v skladu s stvarnimi možnostmi za njihovo uresničitev.

Vem, da ni med nami takega, ki si ne bi želel izboljšanja našega steklarskega položaja. Toda to bomo lahko dosegli z resnično in izključno skupnimi prizadevanji... Pred kratkim sem se udeležila seminarja za predsednike delavskih svetov in na njem veliko pridobila. Vesm sicer, da se včasih teorija in praksa ne ujemata v celoti, vendar bi se le dalo marsikaj tistega, o čemer smo se pogovarjali, le uresničiti! In to brez dodatnih sredstev ali naporov! Treba je le nekaj več dobre volje in potrpljenja.

Kot predsednica delavskega sveta si vse-kakor želim, da bi delegati v delavskem svetu začeli delovati tako ustvarjalno, kakor smo si v naši družbi to zastavili...!Q

Mirko Županič – predsednik sveta šole

Vsi sodelovati

»Že iz navade – in tako je tudi prav – si za prihodnje leto želimo vso srečo... Pod tem pojmom, kajpak, menimo in razumemo, naj bi bilo boljše, kot je bilo preteklo.

Moja želja je, naj bi bili naši medsebojni odnosi vedno dobri, za kar pa si je treba iz dneva v dan prizadevati. Reševanje skupnih zadev naj bi tudi v prihodnje slonelo na vseh nas, najbolj pa na tistih, ki jim ponavadi rečemo, da so baza. To pomeni, naj bi vsi sodelovali v krojenju naše celotne politike.

Umevno je, da si želimo boljši finančni položaj, ki pomeni tudi povečanje osebnih dohodkov, saj le-ti vseskozi komajda dohajajo življenjske stroške.

Med naše želje vsekakor tudi sodi težnja, da bi začrtano dosegli brez tako imenovanih subjektivnih težav v naših vrstah ali pa brez drugih, nezaželenih vplivov.

Stvarna naša želja pa je seveda, in upamo, da bo uresničena: predstavitev desen brusilnice v nove, sodobne delavnice, kjer bodo delovne razmere veliko boljše, hkrati pa bo uresničen tudi dolgoletni sen brusilcev. In v to kategorijo želja sodi tudi ureditev slikarije z ureditvijo učilnice za praktični pouk brusilcev. So še sodelavci, ki jim po naši presoji pripada priznanje beneficirane delovne dobe, pa se to še ni zgodilo... Želimo si, da bi tudi to vprašanje rešili zadovoljivo. Prav tako pa si bomo prizadevali za ureditev vprašanj tistih sodelavcev, ki so jim že pošle delovne moči. In na področju izobraževanja želimo omogočiti boljše razmere, to pa pomeni tudi več posluha pristojnih za financiranje zadev, ki sodijo v celotno ureditev internata, ki je sedaj zaradi dotrajanosti že postal neprimeren za normalen potek izobraževalnega dela...!

Vinko Srbčič – predsednik delavskega sveta tozda Osnovna izdelava

»Da bi naša samouprava resnično zaživela...«

»V prihodnjem letu si želim, da bi naša samouprava resnično zaživela v tistih razsežnostih, ki smo jih načrtovali. Če bo tako, potem bo več discipline pri delu; boljša bo organizacija dela; večja bo odgovornost za svoje naloge na vseh ravneh; manj bo odpadka, v katerem so milijoni; urejeno bo vprašanje delovnih razmer nekaterih naših sodelavcev; popravljen bo najnižji osebni dohodek, ki bo zagotovil večjo socialno varnost.

To pravim zato, ker pod pojmom samouprava razumem naša skupna prizadevanja

za uresničitev skupno zastavljenih ciljev. Z manj besednega opredeljevanja in z več opravljenih dejanj!

To bo mogoče doseči z izpopolnjevanjem sistema nagrajevanja, v katerem bo našel svoje mesto vsakdo med nami. Sistem odvisnosti od doseženih rezultatov za vse – od vratarja do direktorja – bo rodil sadove.

Uresničitev teh naših želja pa je odvisna od uspešnosti sporazumevanja in dogovarjanja med tozdi. V to pa se morajo vključiti vodilni in vodstveni delavci ter vsi dejavniki v naši delovni organizaciji!»

Gvido Vrtošek – sekretar osnovne organizacije ZK Servisne dejavnosti

»Da bi bili odnosi boljši!«

»Upam, da delim mnenje sodelavcev, če rečem, da nam je želja po dohodkovni povezanosti med tozdi? S tem bomo dosegli večjo zainteresiranost med sodelavci za doseganje boljših poslovnih rezultatov. In želim, da bi bili medsebojni odnosi boljši. Osebni dohodki pa naj bi bili takšni, kakršne smo si zaslužili s svojim delom.

Menim, da je tudi povsem naravna želja po manjšem odhajanju sodelavcev na delo

drugam. Zato si želim tudi več razumevanja in strpnosti pa tudi posluha za sodelavčeve težave. So in so še predlogi, ki jih je treba z vso resnostjo obravnavati, kajti prenekateri med njimi je zagotovo uporaben. Z več strokovne pomoči bi jih bilo najbrž mogoče uresničiti... Skratka, naj nas preveva želja po vsestranskem razumevanju, pa tudi rezultati ne bodo izostali... To je tisti naš, vsakdanji SREČNO!»

Marija Šprajc

Stanko Plavčak

V sindikatih napovedujejo...

Spremembe sindikalne liste

Ni ga med nami, vsaj domnevamo tako, ki ne bi vedel za »Sindikalno listo«, saj smo se v naših načrtovanih posluževali tega sindikalnega dogovora, kako bomo uredili to ali ono zadevo na področju delitve sredstev za osebno in skupno porabo. In veliko je ta lista uredila, da je sedaj bolj enotno, kakor je bilo včasih, ko je še ni bilo.

V prepričanju, da dobršen del naših delavcev ne prebira redno dnevnih časnikov, smo se odločili ponatisniti mnehnje podpredsednika republiškega sveta Zveze sindikatov Slovenije Mirana Potrča, ki ga je o sindikalni listi pred kratkim objavil časnik »Delo«.

Dopisniku »Dela« je Miran Potrč dejal: »Nov dokument moramo sestaviti odgovorneje, kot vse dosedanje. Mnogi pojmujejo in razlagajo Sindikalno listo kot pravico, ki jo sindikat daje organizacijam združenega dela glede razporejanja dohodka in osebnih dohodkov, pri tej delitvi pa sploh ne upošteva jo ustvarjenega dohodka!«

Nadalje je Miran Potrč spregovoril o tem, da je bil v preteklosti z uvedbo sindikalne liste narejen red, kar je bilo dobro in nujno, in da predstavlja ta dokument predvsem stališča in napotke, ki naj jih upoštevajo delovne organizacije v vsakdanji praksi, da pa jih je treba določeneje opredeliti v svojih samoupravnih aktih in pri tem tudi upoštevati dohodek, ki ga ustvari.

»V celoti vzeto,« je še dodal Miran Potrč, »ne bo veliko vsebinskih sprememb v primerjavi z lanskim dokumentom,« in nadaljeval: »Moramo jasneje povedati, da so v Sindikalni listi tudi napake in slabosti.

Predvsem zato, da bi bil dokument za prihodnje leto boljši od dosedanjega. Predlagali bomo, naj bi bil opredeljen zjamčeni osebni dohodek. Zagotovili naj bi tudi določen odstotek solidarnostnih sredstev, s katerimi bi jamčili socialno varnost delavcev. Novost bodo tudi dodatki za nočno delo, ki vsekakor sodi med posebne delovne razmere in pogoje, zato ga je treba meriti s številom točk in ne z odstotki. Isto število točk naj bi dobili vsi delavci; enako, denimo, nekvalificiran delavec kot zdravnik!«

Po besedah Mirana Potrča niso še oblikovana stališča v zvezi z vprašanji o višini nočnin, dnevnih, kilometrin, regresa za letni dopust, družbene prehrane itn. Vse kaže – in tako je prav, da bomo dobili nova stališča ter napotke sindikatov, ki ne bodo zgolj seznam, ampak, ki jih bo mogoče uresničiti v skladu z ustvarjenim dohodkom in na dolgoročneje veljavno!

Kam gre naš dinar?

Tudi s srečolovi...

Najbrž ga ni med nami, ki se ni vsaj enkrat vprašal: »Kam gre naš dinar?« Niso redki, ki trdijo, da znamo biti včasih prav razsipniško razpoloženi, saj ravnamo s steklom drugače, kakor bi ravnali na primer s kakšnim starim tisočakom ali še malo večjim bankovcem... In razmetavanje s temi bankovci, ki se kažejo skozi naše steklo, že postaja iz dneva v dan bolj žgoče.

»Zakaj« utegne kdo vprašati, toliko besed o tem...! In modrovanje o tem utegne celo kdo, milo rečeno, označiti za neodgovorno,

češ da nima prav nobene zveze z razmišljanjem dobrega gospodarja. Pa ni tako!

Samoupravljavci si s ponosom štejemo v

čas, da delamo kot dobri gospodarji ali pa se vsaj trudimo biti taki. Toda neredko se zgodi tudi drugače. In to nas mora skrbeti. So posamezniki, ki vidijo v razbitem steklu le kup črepinj in ne svežnja bankovcev, ki bi nam gotovo še kako prav prišli!

Skoraj neverjetno se sliši, da so med nami še vedno tudi takšni delavci, ki so živo prepričani, kako da je še vedno nekakšna čarovna palčica v rokah nekoga, ki je »zadolžen«, da priskrbi denar. Res je sicer, da imamo ustrezne strokovne službe, ki so zadolžene opravljati to in ono v našo korist. Upravičeno torej smemo zahtevati, naj opravljajo vsaka svoje naloge, pripisovati jim posebno moč – tudi posameznikom v njih – pa bi bilo vračanje v preteklost.

So pa tudi drugi načini, ki prispevajo k zmanjšani vrednosti našega vloženega živga dela... Preveč jih je, da bi se mogel spuščati v njihovo razčlenjevanje. Pa vendarle naj mi ne bo štetu v zlo, če sem namenil nekaj teh stavkov tudi tako zelo priljubljenim našim srečolovom, ki se vrstijo tam od druge polovice aprila do poznih oktobrskih dni!

Razmišljanje o naših srečolovih ni novo, saj je živo od takrat, ko smo z njimi pričeli. In redki so med nami, ki se vsaj enkrat niso znašli v vlogi organizatorja ali pomočnika pri njihovi organizaciji.

Da javno, v časopisu »Steklar« razmišljam o tej zadevi, pa me je spodbudilo dejstvo: v povprečju imam v steklarni kar od trideset do petintrideset srečolovov letno. In če vemo, kar gotovo ni pretirana trditev, da ima vsak med temi srečolovi v povprečju kakšnih 1500 dobitkov, smo že na sledi izračunu, kolik je prispevek steklarjev... Niso namreč potrebna nikakršna ugibanja. Vemo, da se stoje dobitki približno 90 odstotkov iz steklenih izdelkov, zato še malo računajmo! Tak delež namreč pomeni, da je kakšnih 1300 dobitkov naših proizvodov, ki sestojijo v povprečju najmanj vsak iz treh kosov, kar

Gvido Vrtovšek

Mirko Zupanič

navrže kar čedno število – kakšnih 3900 steklenih izdelkov. In če upoštevamo, da je na vsakem srečolovu kakšnih 130 dobitkov iz kristalnega stekla, se izračun še bolj izbistri.

Na primer 3750 kosov iz kristalina, ki jih vsakega smemo oceniti na povprečno najmanj 13 dinarjev, navrže znesek 48.750 dinarjev. Nadaljnjih 150 kosov iz kristalnega stekla s povprečno vrednostjo po 80 dinarjev pa da še 12.000 dinarjev... Skromna računica, ki je v resnici bolj zanesljivo višja kot nižja, pokaže, da nas stane en srečolov poleg vloženega živega dela naših sodelavcev v povprečju najmanj 60.750 dinarjev. Pri 32 takih »igrah« pa pomeni to skoraj 2.000.000 dinarjev ali točneje 1.944.000 di-

narjev letno. Pa še to upoštevajmo, kar tudi ni nobena skrivnost, da priprave na srečolov ne potekajo zunaj delovnega časa, kar pomeni še nekaj dodatnih porabljenih sredstev...

Očitno je torej, da se nad omenjenim zneskom vendarle kaže zamisliti, saj ne gre za majhen denar...! Vem, da bodo številni sodelavci in krajan razumeli takšno razmišljanje kot boj proti delovanju in življenju raznih društev in organizacij pri nas, ki si pomagajo prav s srečolovi do potrebnega denarja za uresničevanje svojih načrtov! Toda še na kraj pameti mi ne pride kaj takega, saj mi je še kako temeljito poznan ta boj za nujno potreben denar zunaj tovarniškega

kroga, če hočemo uspeti v tem in onem...!

Gre, preprosto povedano, le za razmišljanje, kam gre naš dinar, kajti sestava zaključnega računa pozna svoje zakonitosti. In v njih niso zajeta ter prikazana družbi na tak način podarjena naša sredstva!

Morda bi bilo razmišljanje o tako podarjenih sredstvih v znesku, denimo, 500.000 dinarjev raznim društvom in organizacijam, na prvi pogled, dokaj čudno, vendar ga ni kar tako zavreči. Še vedno bi se splačalo! Vsaj po moji presoji. In tudi drugače bi zvenelo, saj s srečolovi podarjen denar, kakor je pri nas sedaj v navadi, sploh ni ustrezno vrednoten zunaj naše steklarne!

S skupne seje delavskih svetov

Delegati, kilometrine, beneficirana delovna doba

Na skupni seji delavskih svetov temeljnih organizacij in delovne skupnosti skupnih služb steklarne »Boris Kidrič«, ki je bila 5. decembra letos, so naši delegati sprejeli tudi tele sklepe:

1. Na podlagi predlogov tozdov in delovne skupnosti skupnih služb so delegati v skupščino krajevne skupnosti Rogaška Slatina tile naši sodelavci: Drago Aleksič, Vinko Čuka, Avgust Drogenik, Anton Juf st., Alojz Juhart, Franc Lovenčak, Stanko Plavčak, Branko Stojšavljevič, Jovo Tišma in Andrej Zupan.

2. Imenovani sta komisija za popis osnovnih sredstev in osrednja inventurna komisija. Prva šteje 6 članov, druga pa šteje 4 člane.

3. Naš delegat za zbor delavcev osnovne šole »Bratov Simončič« je Stanko Plavčak.

4. Nagrada za počitniško prakso učencev pr-

vega letnika Steklarske šole je 11,50 dinarja na uro in učencem tretjega letnika 14,50 dinarja na uro.

5. Prispevne stopnje so takšne, kot so bile predlagane. Pri tem ostane prispevna stopnja za zdravstvo enaka, kot je letos.

6. Za izplačilo osebnih dohodkov za mesec november je bilo namenjenih sredstev 8.600.000 dinarjev bruto.

7. Za novoletno razprodajo ostankov steklenih izdelkov iz kristalina, namenjenih za izvoz, je enotna cena po 13,90 dinarja kos.

8. Zaradi povečanih cen za nafto in benzin je potrjen predlog novih nadomestil za kilometrino. Kilometrino za prevoz z avtomobilom je namesto dosedanjih 2,10 dinarja 2,75 dinarja za prevožen kilometer. Nadomestilo za prevoz na delo in z dela z lastnim prevoznim sredstvom na relacijah, na katerih ni organiziranega javnega prometa, pa je nadomestilo namesto dosedanjih 70 par 90 par. Sprejeta sklepa veljata od 1. decembra letos.

9. Delovna organizacija sklene pogodbo z dr. Fürstom o pregledu delavcev steklarne, za katere je sprožen postopek o priznanju beneficirane delovne dobe. Odobreno je tudi po 250 dinarjev za pregled enega delavca.

Iz zapisnika komisije

Nekateri popravki analitične ocene

Ko smo na referendumu sprejeli analitično oceno delovnih mest, samo si pustili možnost za njene dopolnitve in popravke. Seveda, če ugotovimo, da so se v njej pokazale pomanjkljivosti, ki jih je treba zato odpraviti! In res, na podlagi razprav na štirih sejah komisije in na osnovi raznih predlogov je osrednja komisija končala svoje delo ter se zedinila, naj se v analitični oceni naredi naslednje dopolnitve:

Tozd Osnovna izdelava

1. Zaradi opravljanja dvojnega dela in to vodje zmesarne in operaterja je predlagano povišanje od 580 na 620 točk.

2. Vodji topilničarjev je predlagano povečanje od 600 na 620 točk, ker je odgovoren in ker je vezan njegov osebni dohodek na kakovost stekla.

3. Zaradi dodatnih del, ki jih mora opravljati pri peči, je predlagano nadzorovalcu peči povečanje točk od 420 na 440.

Tozd Dodelava

1. Vodjem izmene v grobi brusilnici se predlaga povišanje zaradi organizacijskih odgovornosti.

2. Žgalke in rezalke stekla naj bi imele v prihodnje namesto sedanjih 345 točk 355 točk, to povišanje pa je utemeljeno s strokovnim delom.

3. Materialna in strokovna odgovornost vzdrževalca rezalno-brusilnega stroja opravičuje predlog, naj se vrednost poviša od 390 na 410 točk.

4. Posluževalec rezalno-brusilnega stroja naj bo ovrednoten enako, kakor so ovrednotena dela in naloge rezalke stekla.

5. Izmenovodja zataljevanja robov naj bi imel namesto sedanjih 410 točk po novem 420 točk.

6. Izmenovodjem kartonaže je predlagano povišanje od 420 na 430 točk zaradi težje dela.

7. Izdelovalcu kartonske embalaže je po mnenju komisije delo ocenjeno pravilno.

8. Za vezalke stekla je bilo predlagano povišanje od dosedanjih 290 točk na 300 točk zaradi večje odgovornosti.

9. Predlagano je povišanje žigosarkam od 300 na 330 točk, vendar le za čas opravljanja del in nalog žigosanje stekla.

Tozd Kristal

1. V skladu s tezami za delo komisije za analitično oceno del in nalog je bilo odločeno, da se ocen za dela in naloge pomočnika II in brusilca I ne popravi.

2. Predlagan je popravek za brusilca II od 345 na 355 točk zaradi teže dela.

3. Predlagana je uvedba obračuna dela za brusilca II enako, kakor velja to za odnašalca stekla: 50% režije in 50% produktivnega dela, s tem da se to veže v delovni skupini na najmanj 20% in največ 25%, vendar največ za dve leti, nakar se ga vključi v produktivni obračun delovne skupine.

4. Dosedanja ocena skupinovodje vrbavanja zamaškov je pravišnja, zato ni predlagano nobeno povišanje.

5. Ocena vribovalca zamaškov I je pravilna.

6. Podprt je predlog o povišanju točk vribovalcu zamaškov II od dosedanjih 350 na 360 točk.

7. Pravilna je ocena za polirca, posluževalca in transportnega delavca v kislini polirnici.

8. Vezalkam stekla je predlagano povišanje od 290 na 300 točk zaradi odgovornosti.

9. Odklonilno stališče za povišanje ocene žigosarkam papirja, za brisanje stekla in umivanje stekla utemeljuje komisija s tem, da so podobna dela in naloge v tozdu Dodelava ocenjene enako.

10. Dela in naloge označevalk stekla so ustrezno ocenjene, zato ni predloga za spremembe.

Tozd Dekor Kozje

1. Ugodeno je zahtevi tozda Dekor Kozje po 300 dodatnih točkah za spodbuden del pri povečanju obsega nalog in opravi evidenciarke v prodajalni stekla in za kritje dela čistilke prostorov brez dodatne zaposlitve, vendar le dotlej, dokler ne bodo sprejeli na delo novega delavca - čistilca oziroma prodajalke.

Tozd Servisne dejavnosti

1. Predlaga se povišanje ocene za skupinovodjo ključavničarjev od 580 na 600 točk zaradi strokovne odgovornosti.

2. Ključavničarju-izdelovalcu brusilnih vreten se predlaga povišanje od 550 na 560 točk zaradi strokovne odgovornosti.

3. Zaradi strokovne in materialne odgovornosti je predlagano povišanje ocene za kovinostrugarja I, ki je hkrati vodja delavnice, od 550 na 570 točk.

4. Predlagano je povišanje vodji kotlarne in sicer od 450 na 480 točk zaradi materialne odgovornosti.

5. Predloga za povišanje ocene kurjaču parnih kotlov komisija ni podprla, ker je po

njeni oceni vrednost del in nalog 420 točk pravilna.

6. Za delo in naloge mazuterja I je predlagano povišanje od 380 na 400 točk zaradi strokovne in materialne odgovornosti.

7. Mazuterju II naj bi se točke povečale od 365 na 370 zaradi teže dela.

8. Mizar I naj bi imel 10 točk višjo oceno, torej 460 točk, zaradi teže dela.

9. Sistemizira naj se novo delovno mesto zidar-šamoter z oceno 480 točk.

10. Zaradi delovnih razmer je predlagano povišanje točk soboslikarju od dosedanjih 445 na 460 točk.

11. Vodji avtoparka naj se zaradi organizacijske in materialne odgovornosti poveča vrednost od dosedanjih 545 na 570 točk.

12. Zaradi materialne odgovornosti je predlagano, naj se šoferju poviša vrednost od 450 na 510 točk.

13. Šoferju tovornjaka je predlagana nova ocena in sicer namesto dosedanjih 455 točk na 485 točk zaradi materialne odgovornosti.

Delovna skupnost skupnih služb

1. Vodji kadrovske službe se zaradi povečanja odgovornosti in zahtevnosti poveča oceno od 630 na 700 točk.

2. Za vodjo prodaje je predlagano povišanje od 750 na 850 točk zaradi odgovornosti in zahtevnosti del in nalog.

3. Predlagano je povišanje ocene za evidenciarja od 330 oziroma 335 točk na 340 točk zaradi povečanja obsega dela.

4. Vozniku viličarja naj se poviša ocena od 370 na 400 točk zaradi teže dela in zaradi materialne odgovornosti.

5. Zahtevnost dela vodje knjigovodstva narekuje povečanje točk od 570 na 650 točk.

6. Obračunovalcu osebnih dohodkov I naj se poveča ocena od 410 na 420 točk.

7. Evidenciarju potrošniških kreditov naj bi povečali oceno od 340 na 360 točk.

8. Zaradi obsega dela je predlagano povečanje ocene za popisovalca kontinuirane inventure II od 320 na 340 točk.

9. Izdelovalcu tehnične dokumentacije naj se oceno poveča od dosedanjih 335 točk na 360 točk zaradi povečanja obsega dela.

10. Ocen za nabavljaca in skladiščnika materiala je po oceni komisije pravilna. Isto velja po njeni oceni tudi za vrednost del in nalog referenta za varstvo pri delu II.

Člani komisije so hkrati sklenili, da bodo na skupnem posvetu z vodilnimi delavci pregledali ocene del in nalog vodilnih in vodstvenih delavcev in na podlagi ustreznih analize pripravili ustrezne predloge za njihovo nagrajevanje!

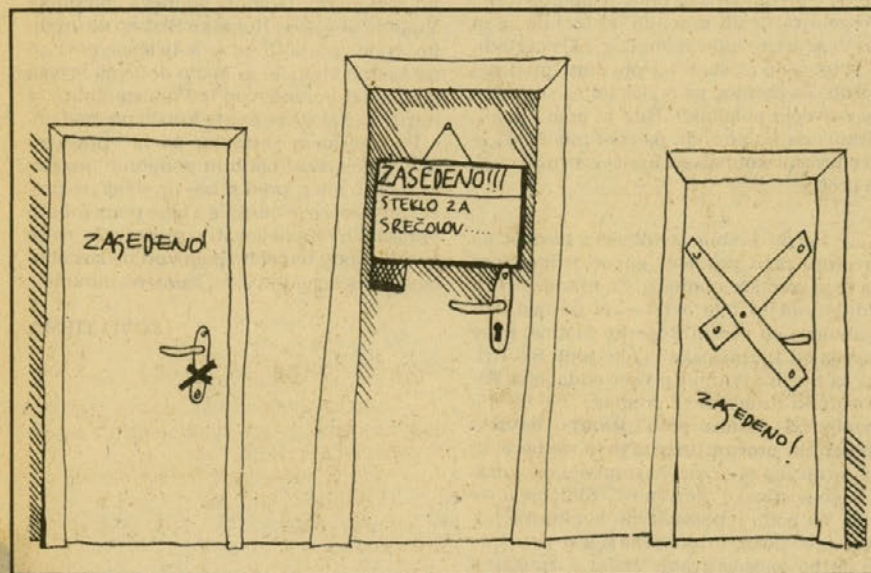
Tozd Delavska restavracija

1. Komisija se strinja s predlogom tozda Delavska restavracija o povišanju analitične ocene od 315 na 390 točk, kolikor je ovrednoteno delo kuharice v Kozjem.

Sklepna misel

Osrednja komisija je predlagala, naj bi te predloge sprejeli delavski svet tozdov oziroma delavski svet delovne skupnosti skupnih služb!

Ni to dokaz, da bi kazalo investirati v še kakšen prostor za spravljjanje stekla na varno?

Javna razprava o zazidalnem načrtu

Sporna avtobusna postaja

Krajevna skupnost Rogaška Slatina je sklicala sestanek, na katerem so bili vodilni delavci iz rogaških delovnih organizacij, predstavniki osnovnih organizacij sindikata, predstavniki družbenopolitičnih organizacij v kraju, člani sveta krajevnih skupnosti, predstavniki dislociranih ali izločenih obratov v našem kraju in predstavniki podjetja Izletnik iz Celja ter Razvojnega centra iz Celja, kateremu je bila zaupana naloga, naj projektira več pomembnih objektov v Rogaški Slatini.

Kaj načrtujemo v središču Rogaške Slatine?

Razvoj Rogaške Slatine, ki je že dobila mestni naziv, je bil zelo hiter. Razen delovnih organizacij, kot sta Zdravilišče kot najstarejša in steklarna »Boris Kidrič«, je zraslo vse drugo, kar se premore, po vojni, v svobodni domovini. Hiter razvoj pa vleče za seboj tudi kakšno slabost, s kakšno se je treba prej ali slej spopasti. In marsikaj takšnega je zraslo tudi mimo pravil o zidavi in ureditvi naselij ter mest, ali, kakor smo temu vajeni reči: mimo urbanističnega načrta.

Ne vem, koliko bi bilo haska s pogrevanjem starih grehov, kdo je in kdo ni kriv, da je sedaj tako in ne drugače!? Naravnost zato ne, ker s tem ne bi odpravili ničesar. Le obujali bi staro miselnost, ki je ovirala Rogaško Slatino v naporih za njen še hitrejši vsestranski razvoj. Res pa je, da smo zamudili številne priložnosti. Marsičesa nismo zgradili samo zaradi tega, ker se pač nismo mogli zediniti v krajevnem merilu, kaj in kje bi zidali, da ne bi bilo v napotju temu ali onemu. Rezultati so znani in resnici na ljubo je treba reči, da nam v Rogaški Slatini »urbanističnih cvetk« ne primanjkuje.

Namesto nadaljnega jadikovanja pa vendarle raje pogledajmo, kaj smo načrtovali za spremembo in izboljšanje nezadovoljivih razmer na nekaterih področjih! Seznan želja je kajpak dolg, da je kaj, in treba se je bilo odločiti za tisto, kar pač najbolj potrebujemo. Iz seznama želja pa smo že marsikaj črtali, saj smo v okviru prizadevne krajevnih skupnosti resnično veliko postorili. Izmed še številnih objektov, za katere pravimo, da jih nujno potrebujemo, se je izkristaliziralo mnenje, da so to kulturni center, poslovni center in avtobusna postaja. In najbrž ne bi kazalo izgubljati časa ter besed o upravičenosti gradnje teh objektov. Zaradi tega namenimo kakšno besedo vprašanju, kje naj bi kaj zgradili!?

Nesporo so težave...

Lega Rogaške Slatine je resnično lepa in privlačna za vsakogar, ki jo je že obiskal ali ki jo še bo obiskal. In to nam je vsekakor všeč, saj vemo, da živimo v prijetnem kraju tudi za druge. Toda, tudi to ima svoje slabosti. Po razpotegnjeni dolini, v kateri se razvi-

jajo tri, recimo jim, mestne četrti: Ratanska vas, Rogaška Slatina – center in Tržišče, je težko najti še kakšen ustrezen prostor za novo gradnjo. Prva in tretja sta bolj industrijski, Rogaška Slatina pa je nosilka zdraviliške in turistično-gostinske dejavnosti. Povsem upravičeno, saj to narekujejo potrebe, ji dajemo še poudarek kot središču kulturne, poslovne in še drugih dejavnosti, ki sodijo k njim. In to je tudi prevesilo med drugim jeziček na tehtnici v prid graditvi že omenjenih treh objektov v centru. Kulturni center naj bi stal na prostoru med hotelom Trst in športnim kopališčem, poslovni center naj bi stal med hoteloma Slovenski dom in Trst. Za gradnjo avtobusne postaje pa so kar tri možnosti: pri hotelu Sonce, v bližini železniške postaje ali pa na prostoru med sedanjo pekarno proti marketu »Jelše«.

Sporna je avtobusna postaja

Ceprav bi morala potekati javna razprava že prej, pa se je zaradi nekje nastalega kratkega stika začela šele s sestankom v hotelu Pošta letos 16. decembra. Razprave, ki jim rečemo, da so v ožjih krogih, sprejel pa jih je družbeni svet – kar seveda še ne pomeni, da pomenijo tudi dokončno rešitev – so odgovorile na to vprašanje tako, da sta prva dva objekta predvidena na omenjenih prostorih. Po zelo različnih mnenjih, ki so bila za in proti, se je izoblikoval predlog, naj bi zgradili avtobusno postajo na prostoru pred pekarno. Ta predlog pa je naletel na sestanek na največjo polemiko. Bilo je polno pomislov, da tja ne sodi, pa spet mnenj, da je tisti prostor kot nalašč. In sicer, so dokazi za in proti!

Za to, da bi bila avtobusna postaja na prostoru pred pekarno, govori trditev, češ da je to središče območja. Za to tudi govori trditev, da bi bila avtobusna postaja, odmaknjena od centra Rogaške Slatine, ki se razvija od Ljubljanske banke proti Sv. Križu, za številne potnike preveč oddaljena. Zagovorniki drugačnega predloga, naj bi bila avtobusna postaja pred pekarno odvezla življenjski prostor tistemu delu središča, ki naj se razvija za že zdavnaj opredeljeno zdraviliško-gostinsko dejavnost. Sklicujejo se tudi, da bodo s postavitvijo avtobusne postaje pred pekarno okrnjene zelene površine in da bo onesnaževanje zraka z izpušnimi

plinami v neposredni bližini centra Rogaške Slatine še večje, kot je že.

Vsak ima torej v rokah svoje adute, s katerimi brani takšno ali drugačno rešitev. Lahke opredelitve »za« ali »proti« pa v tem primeru gotovo ni. Seveda pa iskanje drugih rešitev, ki bi se kako potrebno avtobusno postajo odpravile s predlaganega prostora, ni kdo ve kako sprejemljivo. To bi pomenilo, da si sicer želimo zgraditi nekakšno središče, v resnici pa bi bilo odmikanje od rešitev, ki so v korist tistih, za katere načrtovane objekte gradimo.

Nedvomno pa je, da bodo nadaljnje razprave med krajanji navrgle še kakšen predlog, saj gre vendarle za dolgoročno odločitev in ne za takšno, ki naj bi nas zadovoljila le za kakšnih pet ali deset let!

Izdelovalcem zazidalnega načrta je uspelo na podlagi predlogov in – upoštevajoč vse posebnosti ter geografsko lego Rogaške Slatine – narediti, kar se je pač dalo. Od urbanističnega načrta so odstopili le pri cesti, saj gre za prestavitve ceste, ki pelje skozi središče Rogaške Slatine in mestu povzroča velike težave. Po načrtu naj bi jo prestavili bližje železniški progi. S tem pa nam mora biti jasno, da zaenkrat še nič ne bo z obvoznico, ki bi v celoti rešila problem, ki že dolgo čaka na razrešitev. Ponujena prestavitve bo le omilila sedanjo stisko. Projektanti so namreč načrtovali tako, da bi kar se da ohranili naravne lepote našega kraja, med katere sodijo tudi sto in še več let stara drevesa, ter zagotovili čim večjo zavarovanje pred hrupom, ki je zaradi naravne lege Rogaške Slatine v našem mestu kar precejšen.

Na sestanku v hotelu Pošta so govorili še o urejanju vod in o gradnji drugih objektov, ki pa so pritegnili manjšo pozornost udeležencev. Seveda pa to ne pomeni, da so jih zanemarili. Gradnja vodnega zbiralnika Vonarje obvezuje Rogaško Slatino na ureditev vrste vprašanj, saj so le-ta tesno povezana s pitno vodo, ki jo bomo dobivali iz tega jezera, saj bo vodovod iz Poljčan najbrž za hitro razvijajoče se mesto kmalu premajhen.

Po opisanem sestanku pa ni vprašljivo tole! Udeleženci takih in podobnih razprav bi morali imeti pred seboj predloge že precej prej, saj se je mogoče o tako pomembnih vprašanjih opredeljevati v razpravi le, če se o njih poprej temeljito pogovorijo s sostanovci, sodelavci in vsemi zainteresiranimi!

JOVO TIŠMA

Razmišljanje po končanem šolanju

V proizvodnji je drugače

Ko nas je pred tremi leti potrkalo na vrata Steklarske šole 26 učencev, je bilo kaj težko čutiti kakšno večjo razliko med nami. Teh 26 majhnih in neizkušenih bitij se nas je med triletnim šolanjem izučilo za poklic steklobrusilec-pihalec, ki naj bi dal našemu življenju določen smisel in pogum... In med temi šestindvajsetimi učenci sem bila tudi jaz, ki sem se izučila steklobrusilskega poklica in se potem tudi zaposlila v Steklarski šoli...

Kakor vsakemu začetniku tako tudi nam ni bilo lahko, ko smo se po končanem šolanju zaposlili. Komaj smo prišli izza šolskih

klopi, že nas je čakala nova naloga na delovnih mestih, za kar – žal – kljub triletnemu šolanju nismo imeli dovolj prakse. Res je sicer, da smo se v šoli precej naučili, vendar nismo dosegli tiste hitrosti in rutine, s katero bi morali delati na svojih delovnih mestih. Morda je tako že zaradi tega, ker ti je

vseeno, če med šolanjem narediš kakšen kos več ali manj? V proizvodnji pa je to povsem drugače!

Vsak narejen kos gre v prid delovni organizaciji, sodelavcem in samemu sebi kot večji osebni dohodek. Kljub začetniškim težavam pa smo se mladi delavci kar lepo vživeli v novo delovno okolje, med sodelavce, ki so nas sprejeli z veliko pozornostjo in prijaznostjo. Tudi prvih zaslužkov za svoje opravljeno delo smo bili veseli, saj navsezadnje niti niso bili tako slabi. In pričakovati smemo, da bodo, skladno z našim napredovanjem v poklicu, tudi ti naraščali!

IVANČICA PETRAK

Ivančica Petrak

Tridnevni seminar steklarjev

Obilo novih spoznanj

Komisija za steklo pri Splošnem združenju rudnikov in industrije nekovin Jugoslavije je organizirala v sodelovanju s Steklarsko šolo med 4. in 7. seminar o taljenju stekla v steklarskih pečeh in o dodatni uporabi električne energije pri tem.

Udeležencem seminarja, ki se ukvarjajo s taljenjem stekla, je predaval znani steklarski strokovnjak s katedre za tehnologijo in silikate Kemijsko-tehnološke visoke šole iz Prage prof. dr. inženir Jaroslav Staněk. Med

drugim je mnogo govoril tudi o sami gradnji peči, o taljenju stekla, o uporabi posameznih elektrod in o merjenju lastnosti stekla z modeli ali kalupi.

S seminarja smo odnesli obilo novih spoznanj, za nameček pa smo znanega strokovnjaka veliko spraševali.

Poleg ogleda Steklarske šole in naše steklarne je bilo med seminarjem tudi tovariško srečanje za boljše medsebojno spozna-

Udeleženci seminarja, med katerimi je tudi prof. dr. inženir Jaroslav Staněk – z očali!

»Se sploh zanimaš, tovariš..., kaj je s premogom, z otroškimi vrtci, z bloki, s solstvom, z zdravstvom...?«

»Se kar, pa ti?!«

nje steklarjev v jugoslovanskih razmerah. Udeležila sta se ga tudi predstavnik gospodarske zbornice in predsednik komisije za

steklo, ki je pripravila predavanja tovariša Slavkovič in profesor Jovanovič.

Zelimo si, da bi bilo takšnih in podobnih

seminarjev o steklarstvu še več, saj nam gotovo veliko koristijo pri našem strokovnem izpopolnjevanju! **POLDA OGRIZEK**

Vprašujem:

»Zakaj tako...?«

Po končani Steklarski šoli sem se zaposlila v temeljni organizaciji Kristal, rogaške steklarne. Zapeljaljev v zvezi s tem je bilo več kot preveč. Nesporazumi so nastali zaradi tega, ker smo učenci zvedeli šele po končanem drugem letniku, da smo po končanem solanju določeni za delo v tozdu Dekor v Kozjem... Morda je to zadevo sedaj, ko je časovno že dokaj odmaknjena od dogodka, nesmiselno pogrevati? In zaradi tega morebiti ne bi kazalo opisovati na dolgo in široko te nevsakdanje zgodbe, saj bi ji bili lahko že zdavnaj naredili konec...? Toda, ker se to ni zgodilo, sem se vendarle odločila in napisala vse te vrstice. Z enim samim namenom in z željo: da se ne bi več ponavljale v takšni ali drugačni obliki!

Ne gre le za moj primer, ampak gre se za tri moje nekdanje sošolke, ki smo sprejete pod pogojem, če bomo plačale stroške v zvezi z rezervacijo stanovanj za nas v Kozjem in to po 600 dinarjev vsaka. In ta znesek

nam je bil odtegnjen od naših osebnih dohodkov v dveh obrokih.

Za nič kaj prijetno novico smo zvedele šele v pisarni, ko smo morale prizadete delavke podpisati nekakšno izjavo o tem, spremljano z nekakšno pesmijo, ki nam se sedaj dobi v ušesih: »Ve ste bile stipendistke za tozdu Dekor v Kozjem, stanovanja smo vam preskrbeli in stroški v zvezi s tem so nastali. Ker se niste hotele zaposliti v Dekorju, morate te stroške poravnati!«

Ostale smo torej vsaka brez 600 dinarjev za stanovanje, ki ga nismo ne videle in ki si ga tudi želele nismo. Znesek res da ni tako velik, in zato morebiti ne bi kazalo, da se toliko ob njem zadržujemo. Toda prikrajšane smo za odgovor na vprašanje: zakaj?

Tovarišem, ki so izrazili željo, naj se zaposlimo v Kozjem, sva z Olgo Ogrizek že 2. junija letos rekli, da si bova v primeru, če ne dobiva zaposlitve v Kristalu, pač poiskali delo v kakšni drugi delovni organizaciji. Me-

nili sva, da bi bil pravi nesmisel iskati si zaposlitev v Kozjem, če je možnost za delo v sedem kilometrov od doma oddaljenem tozdu Kristal. Kljub temu pa so pristojni v Kozjem trmasto vztrajali na prvotnih stališčih, ki – gledano z mojega zornega kota – nimajo prave podlage. Kajti, kolikor sem poučena, takrat še noben tozdu ni stipendiral učencev Steklarske šole, ampak je to storila delovna organizacija steklarna »Boris Kidrič« kot celota!

Zdi se mi, da bi bilo ob ustreznem medsebojnem razumevanju to zadevo vendarle mogoče urediti tako, da mlad človek ne bi občutil tolikšne grenkobe že pred zaposlitvijo, za nameček pa plačeval še storitve oziroma usluge, ki niso bile opravljene in zadržane!

Vprašujem pa, ali bodo pristojni spoznali svojo napako in jo popravili?

ANICA KUČIS

Argusov sprehod...

Vso srečo vam želi vaš

Veliko je že dni za nami:
celih tristošestinsedest.
Jaz bil sem vselej z vami;
s poročili za poln paket.

Sporočil je prav za vse,
saj dogodki hitro se vrstijo.
Prizadeval sem si, kar se da,
če naj v spominu ne zbledijo.

Oni, ki prebere vse;
samo velike črke,
uganil bo, za kaj v resnici gre.
In to resnična moja želja je!

Samoupravne naše akte
sprejeli smo kar po »domače«;
grozile so nam mini plače,
čeprav smo mislili drugače.

Rekorde smo najavili
in cenike še odpravili,
pa minuse ukinili,
še vrednost točke spremenili.

Eni so se veselili,
ker so minusu se izognili...
»Glej ga, zlomka, točka skače!
Enako d'narja je za plače...!«

Ceprav muhast bil april je,
je vendar vzbujal majhne iluzije.
Režijcem dali so kar norme,
ostalo pa je brez reforme.

Ostale torej so še stare šege
in razblinjene želje.
»Hej vi, ne drezajte v naš gaj,
saj pridni smo, da je kaj!«

Vreme lepo, sonce peklo;
morje vabi nas na plažo.
Komisija kuje plane;
kandidat si roke mane.

Ampak nismo zadovoljni.
Ne dajo nam prave hiše.
Izbirajo nejevoljni,
marsikdo pa jo pobriše.

Majhna stiska je pred vrati:
»Kako za plače d'narce zbrati?«
Julija je slaba viža,
v kasi je komaj še drobiža.

Že september boljše kaže,
ker so opustele plaže.
Manj skrbi je za ODe;
tudi regres se skozi gre.

Ene močno je skrbelo,
kako hodili bi na delo:
»Z avtobusom ali peš?«
Izkušnje pa zdaj kažejo,
da nikoli prav ne veš!

Le redki so pomislili,
da rabili bi soli.
A sneg se drugač' ravna;
pade, kakor se mu da.

In, pogledjte! čudež ni.
Za dvorišče ni soli.
Pravi mojstri ste bili,
da ostali celih ste kosti.

Vedno pa si vsi želimo –
vsaj v najdaljši noči,
da napake pač odpravimo
vsakdo res po svoji moči.

Ako v moj vrtljak
prišel ni prav vsak,
naj užaljen ne bo nihče,
saj vas v novem letu
vaš Argust spet obišče.

Sale malo nič ne škodi.
In resnica, ki je v njej!
Saj nas v boljšo voljo vodi,
zato nikarte reši: »Ojej!«

Argus

Prejeli smo...

Pošiljam vam sestavek!

Pred nedavnim smo prejeli pismo sodelavke Majde Vogrin iz naše obratne ambulante. Objavljamo ga v celoti!

»Spoštovano uredništvo!

Nedolgo tega sem se zaposlila v obratni pisarni vaše delovne organizacije. Takrat mi je prišel v roke tudi Steklar, ki je s svojimi članki pritegnil mojo pozornost. V njem pa pogrešam sestavkov s področja zdravstva, kar se mi ne zdi popolnoma pravilno, saj marsikateri delavec nima dovolj znanja in izkušenj s tega področja. Zaradi tega menim, da bi marsikoga takšni sestavki tudi zanimali. In prav zaradi tega sem se odločila in se vam oglašam. Ker sem zaposlena v

zobni ambulanti, sem tudi bolj vešča in razgledana na tem področju!

Za začetek vam pošiljam sestavek o preventivi v zobozdravstvu. In če bo rodil kaj uspeha, bom sodelovanje tudi nadaljevala... Žal, strojepisja ne zma, upam pa vendarle, da bo rokopis razločen?! Upam tudi, da nisem bila preostra in preveč neposredna? Toda poskusiti ni greh, ali ne?!

Pozdrav, Majda Vogrin.

Vašega pisma, spoštovana Majda, smo bili nadvse veseli, kajti menimo, da le odkrit medsebojni pogovor lahko koristi. Kakor

pišete, pogrešate sestavkov s področja zdravstva, se z vami v celoti strinjamo. Resnici na ljubo moramo povedati, da smo si v preteklosti že prizadevali dobiti v objavo sestavke s tega zanimivega področja, toda zaman...! Upamo, da bo poslej dosti boljše ne samo s tega področja, ampak tudi z drugih!?

Upamo, da bo Vaše pismo spodbuda tudi drugim, ki so najbrž tudi že večkrat kanili napisati kaj zanimivega in uporabnega, pa jim je v odločilnem trenutku zmanjkalo moči ali poguma! Hvala lepa za pismo in prispevek, ki ga, kakor vidite, tudi objavljamo v tej izdaji »Steklarja«. In oglasite se še kaj!

Lep pozdrav, uredništvo.

Mi in naši zobje

Prednost preventivi!

Zdravstveno varstvo in zobozdravstvo kot njegova posebna veja je dejavnost posebnega družbenega pomena. Zato je naša samoupravna družbena skupnost še posebej zainteresirana za ustrezno delovanje celotnega zdravstvenega varstva. Od zadovoljevanja potreb in interesov na tem področju je odvisen ne le osebni standard, ampak je od tega odvisna tudi socialna varnost ljudi. In od tega je odvisen tudi normalen potek proizvodnje pa tudi reprodukcijska sposobnost vsega združenega dela ter s tem razvoj celotne družbe!

Vsaj majhna preložitve ne bi prav nič škodila, ali ne?!

Na podlagi takšne usmeritve predstavlja zobozdravstveno varstvo sistem storitev, ukrepov in prizadevanj za varovanje, krepitev in povrnitev zdravja organom ustne votline, ki tako zelo pomembno vpliva na zdravje celotnega organizma.

Pomembno je, da vemo, na čem temelji zobozdravstveno varstvo...

V prvi vrsti temelji na preventivi ali preprečevanju zobnih bolezni, za kar smo v prvi vrsti odgovorni mi sami! S pravilnim načinom življenja si bomo prihranili marsikateri obisk v zobni ordinaciji...

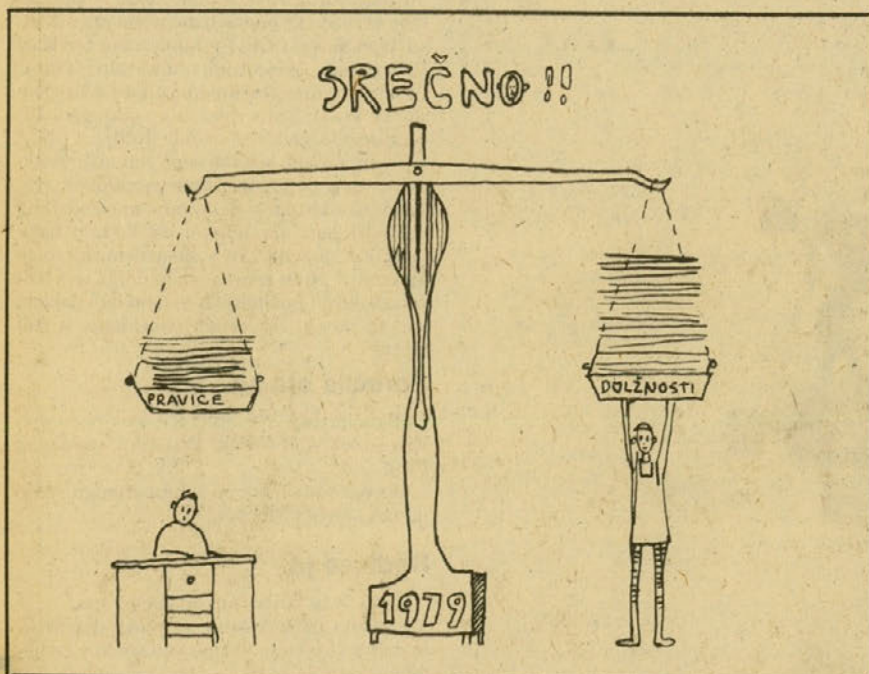
In kako bomo to dosegli?

ič, s pravilno prehrano! Ta sestoji iz u. vanja čim več sveže, nekonzervirane hrane, zelenjave in sadja, kajti v tej vrsti hrane je največ prepotrebnih vitaminov. Hrano v ustih dobro prežvečimo, saj s tem opravljamo fiziološko čiščenje zob in se s tem izogibljemo tudi prebavnim motnjam, ki lahko nastopijo prav zaradi premalo prežvečene hrane. Obvezno pa tudi pazimo, da hrana ni prevroča, saj povzroča taka hrana opekline na mehkih delih ustne votline. Najbolj škodljive pa so sladkarije, zato se jim čim bolj izogibajmo!

Drugič, z nego zob! Po vsakem zaužitju hrane se za zobmi in med njimi nabirajo njeni ostanki, ki se počasi razkrajajo in tudi neprijetno zaudarjajo. Zato pazimo, da si zobe redno umivamo, predvsem pa zvečer. Večerna nega zob je najvažnejša, kajti s tem preprečujemo razkrajanje ostankov hrane čez noč, ki sicer počasi, a vendarle vztrajno povzročajo zobno gnilobo.

Nikarte se vpraševati, katera zobna pasta ali krema je boljša, saj je to popolnoma vseeno. Pomembni sta le krtačka, ki ne sme biti ne pregroba in ne premehka, ter čista voda!

Tretjič, z obiskom pri zobozdravniku! Eden izmed preventivnih ukrepov je seveda

tudi tak obisk. Zapomnimo si to, da opravi-
mo to takrat, ko zob še ne boli, pa si bomo
prihranili marsikatero uro bolečin! Zoboz-
dravnik nam bo pravočasno popravil zobe,
ki jih je že načela gniloba ter nam svetoval,

kako ravnati, da bodo naši zobje čim dlje v
celoti sposobni služiti svojim namenom.
Kajti vsak zob, ki ga je treba izpuliti, pomeni
hudo obremenitev in krajšo življenjsko do-
bo ostalim zobem....!

Torej še enkrat: zavedajmo se, da je zdrav-
je naših zob prav tako pomembno in vredno
pozornosti, kakor je pomembno in vredno
tega zdravja katerega koli organa v našem
telesu.

MAJDA VOGRIN

Kadrovske zanimivosti – prišli, odšli, rodili

1.191 nas je v steklarni!

Po podatkih za 30. november letos je bilo v naši steklarni 1.191
zaposlenih, od tega v tozdu Osnovna izdelava 399 delavcev, v
tozdu Dodelava 151, v tozdu Kristal 325, v tozdu Dekor Kozje 77 in v
delovni skupnosti skupnih služb 169. Seveda pa v skupnem številu
niso všteti sodelavci v naši temeljni organizaciji Naše staklo v
Beogradu!

Otroška radost...

Tozd Osnovna izdelava

Prišli: za odnašalce Josip Humski, Milan
Krog, Milan Leskovar, Vlado Svecak in Dra-
gutin Žerjav.

Odšli: redno upokojeni, mojstra-brigadir-
ja Rudi Jugovar in Janko Prah ter steklopi-
halec-pomočnik Jurij Majcenič; krogličar
Aleksander Žekar – premeščen v delovno
skupnost skupnih služb – in steklopihalec
Rudolf Boršič – premeščen v tozd Servisne
dejavnosti; odnašalca Vlasta Mlinar in Boris
Podhraški, ki sta samovoljno zapustila de-
lovno organizacijo; krogličar Miroslav Ba-
lon, vlagalec zmesi Ivan Horaček in odnaša-
lec Željko Kamnešek – vsi izključeni.

Tozd Dekor Kozje

Prišli: steklobrusilci Karel Bračun, Anica
Čepin, Jože Fridl, Martin Kovačić, Karel
Koželj in Majruš Selimi.

Tozd Servisne dejavnosti

Prišel: pleskar Rudolf Boršič – premeščen
iz tozda Osnovna izdelava.

Delovna skupnost skupnih služb

Prišli: kurir Aleksander Žekar – preme-
ščen iz tozda Osnovna izdelava in pripravni-
ka Ivan Siter – OEC v komerciali ter Karl
Plemenitaš – samostojni oblikovalec (4 ure).

Odšla: redno upokojen vodja kadrovske
službe Franc Komariški in po odpovedi ad-
ministrator-telefonist Jožefa Jordan.

Vsem novim sodelavcem želimo mnogo
delovnih uspehov in osebnega zadovoljstva.
Vsem nekdanjim sodelavcem, ki so odšli na
delo drugam, pa želimo, da bi tam našli
tisto, kar si želijo! In sodelavcem, ki so se
upokojili? Njim želimo, da bi dolga leta uži-
vali zaslužen počitek, saj so nam dali največ,
kar so mogli. In, kmalu nasvidenje v ste-
klarni!

Poročila sta se

Poročili sta se Nevenka Krivec – poročena
Klenovšek – in Marija Mesarič – poročena
Prah.

Obema sodelavkama želimo mnogo sreče
na novi življenjski poti!

Rodil se je

Rodil se je Uroš Jutriša, sin Josipa.
Staršem naše čestitke za veseli dogodek,
malemu Urošu pa želimo vso srečo v življe-
nju!

Za uvod v rubriko o upokojenih sodelavcih!

Ne sme v pozabo!

Ko smo pred leti razmišljali o tem, da bi v časopisu »Steklar« predstavljali naše sodelavce – če ne prej, vsaj ob odhodu v pokoj – smo prišli do enotnega sklepa, da je to prav. Zakaj? Zgodovine nekega delovnega okolja, ki mu pravimo tudi, delovna organizacija, organizacija združenega dela ali pa kar kolektiv, ne piše zidovje, v katerem delavci ustvarjajo nove izdelke, in ne izdelki! Vse to ustvarjajo ljudje, člani te organizacije. In ves razvoj je torej ozko povezan z njimi, ki so prispevali vsak svoj delež za to, da je njen videz takšen, kot je. Vložili so vse svoje moči, vložili svoj kamenček v mozaik, ki je nastal in ki še nastaja leta in leta. Zato smo menili, da je povsem upravičeno o njih... Zavedajoč se resnice, da ljudje ustvarjajo vse, kar imamo, in ne obratno!

Niso redki med nami – tudi tisti, ki se poslavljajo od delovnega okolja, ki pravijo: »Vse je za nami. Kaj še hočete? Mar ni do-

volj, če smo delali vestno, po svojih močeh? Pustite nas oziroma jih pri miru, naj uživamo ali uživajo zaslužen pokojnik! Komu je še mar za tistega, ki se poslavlja?«

Hoteli smo in si prizadevamo, da ne bi odhajali neopazni. Ne, da bi pisali o njih kot o naših nekdanjih sodelavcih, ki so življenju in ljudem okrog sebe že dali svoje, ter jim namenili le še nekrologe ali osmrtnice... Nikakor!

Hoteli smo in prizadevali si bomo tudi v bodoče, da bi jih prikazovali v luči začetnikov, ustvarjalcev na vseh področjih življenja in dela. V luči sodelavcev, ki so z nami delili dobro in zlo. V želji, da bi nam kot iskreni sodelavci svetovali, kaj moramo storiti, da bi bilo prihodnjim rodovom še boljše in da bi jim zaželeli še dolgo, zdravo življenje, ki naj si ga organizirajo v svojih upokojenskih dneh. V želji in veri, da bodo ukrenili vse, da bodo še naprej, v spremenjeni

vlogi delovali, kot še vedno ustvarjalni člani družbe, ki jo gradijo ne le aktivno zaposleni ampak tudi naši nekdanji – upokojeni sodelavci...

To so vodila za našo odločitev, da pišemo o vsem tem! Menimo namreč, da ne sme v pozabo tisto, kar nam je največja vrednota – človek. O pisanju o njem, o njih, ki se poslavljajo od nas kot aktivni delavci, bomo upoštevali njihove želje. Zavedamo se, da smo morebiti komu med njimi tudi prizadejali malo krivice. Pa ne namenoma! In tudi ne vsi! Posamezniki so bili to, a bodo tudi v bodoče, tako pač je! Toda nikoli nam eno drevo ne sme zastreti vsega gozda, ki je veliko bolj pomemben od enega samega drevesa!

Če bomo upoštevali prav to, na koncu razvito resnico, bomo lažje premostili marsikatero težavo, v kateri smo se znašli! Kaj-neda?

Naši upokojeni sodelavci

Rudi Jugovar

Pred meseci sva se pomenkovala z Rudijem o tem, kakšen je sploh namen našega pisanja o upokojenih sodelavcih. Soglašala sva, da je to potrebno iz več razlogov. Toda, ko je prišel čas, da napišemo tudi kaj o njem, se je njegovo razpoloženje do vprašanja spremenilo. Dejal je, naj napišem pač nekaj tistih skopih besed; tako, kakor imamo navadno o vseh sodelavcih, ki so selali v naši steklarni. Dodal je še, da ni razlogov za pisanje podrobnosti, ki jih je v človekovemu življenju tako veliko...

Seveda nisem soglašal s takšno Rudijevo mislijo. Prekršil sem, kar je njemu nenapisano pravilo. Ne vem, če mi bo odpuščen, toda vseeno se podajam v globlje vode. Sem namreč prepričan, da je vsakdo med nami deloval na različnih področjih in da ni razlogov za enako obleko, ki naj bi jo natikali vsakomur. In ne z namenom, da bi kogar koli podcenjeval! Preprosto zato, da bi jo ukrojili po izmerah in značilnostih vsakogar!

Pogovor z Rudijem Jugovarjem, ki se je v novembru letos upokojil, bi lahko tudi poimenoval zapoznili intervju.

»Rodil sem se 27. maja 1927,« pravi sobesednik, »in kot majhen otrok sem se zaposlil v »Straži«, ker je bila družina Jugovarjev zaradi napredne miselnosti leta 1941 izgnana, oče pa je bil dvakrat zaprt. Po osvoboditvi nas je mikalo zaposliti se tam, kjer je prej delal oče, torej v steklarni Rogaska Slatina. Še pred rednim njenim obratovanjem, 20. avgusta 1945, sem pričel delati... To je bilo

v času, ko smo tovarno pripravljali za redno obratovanje, kar se je zgodilo, kot veste, v septembru istega leta.«

Prvi tvoji koraki?

»To vprašanje je skoraj odveč. Začetek je bil za vse enak: najprej odnašalec-stiskalec, to se razume! Nato sem bil krogličar pri Bračunu in Bauerju, za tem pa pomočnik pri Kobilsku. V dvanajstem letu dela v steklarni sem postal steklarski mojster. In vseh enaindvajset let na tem delu vsakdanji boj za boljše delovne rezultate. Z več ali manj razumevanja, nerove in podobnega, kar pač spremlja naše steklarsko delo. V času, ko smo še razglašali udarnike, sem si trikrat priboril ta laskav naslov:«

Kot mladenič se je Rudi izkazal tudi v vlogi vratarja ali golmana nogometašev »Edinstva«. »Med starejšimi nogometaši,« nadaljuje svojo pripoved, »povsem mlad, sem se prijetno počutil. Takrat nismo poznali kakršnih koli nadomestil za izgubljen čas pri nogometu ali sploh v športu. Bili smo pravi amaterji. Na tovarnjaku je bilo naše prevozno udobje, pa vendar, bilo nam je lepo. Tekmovali smo v celjski, danes bi ji rekli regiji, in v Zasavju, za nameček pa smo bili leta 1948 prvaki nogometnega okrožja. Za hrano in drugo smo skrbeli sami.«

Poleg rednega dela na delovnem mestu v steklarni se je Rudi Jugovar zelo zgodaj vključil v politično življenje steklarjev, kralja in tudi širše. Leta 1945 je postal član Skokja, hkrati je bil sprejet v KPJ, kar pomeni, da je letos slavil tudi tridesetletno član-

stva v komunistični partiji oziroma v zvezi komunistov.

Pozno se je Rudi posvetil družbenopolitičnemu in samoupravljalškemu življenju. Od kot takšni motivi?

»Ko sem nosil vojaško suknjo mornarja, sem naredil politično šolo. To je bilo tiste čase, ko je stražil Informburo, mi pa smo se učili in pripravljali na prevzem samoupravljanja v svoje roke. Takrat sem tudi bolj poglobljeno spoznal, kaj pomeni biti bojevnik za boljši delavčev jutri. Tega smo si seveda lahko obetali le tedaj, če bomo imeli platno in škarje v svojih rokah.«

Kaj pa v praksi?

»Že po prihodu od vojakov sem prevzel funkcijo predsednika mladinske organizacije, opravljal delo tajnika sindikata, funkcije predsednika delavskega sveta, predsednika upravnega odbora, odbornika občinskega in okrajnega ljudskega odbora. Največ dela je opravljal Rudi Jugovar s funkcijami v zvezi komunistov, saj je bil kar polnih deset let sekretar sekretariata, komiteja ali kakšnega drugega partijskega organa v steklarni. Bil je tudi član republiške konference Zveze komunistov Slovenije ter član občinskih komitejev v Rogški Slatini in v Šmarju pri Jelšah.

Zadovoljen z opravljenim delom?

»Težko je ocenjevati svojo uspešnost pri delu, zato morajo to storiti drugi. Če pa bi vendarle glasno razmišljali, bi rekel, da je bilo včasih bolj uspešno in spet včasih manj. Težava je v tem, ker slehernega funkcionarja, ki je neposredno vezan na delo v proiz-

vodnji, ovirajo obveznosti iz tega dela, da bi bil bolj uspešen. Z delavci ni bilo težav, čeprav se kdaj pa kdaj zgodi, da nismo upravičeni v svojih zahtevah. Bodi tako ali drugače, neizpodbitno pa drži, da je bila zveza komunistov tista gonilna sila našega kolesja, ki je našo družbo gnala naprej. In prav zato me je najbolj prizadela prekinitev dela, kajti prav o vsem bi se lahko prej temeljito dogovorili, brez izvajanja pritiskov.

Rudijevo delo za splošen razvoj naše družbe ni ostalo nepoznano, saj je dobil odličja in priznanja, kot so: Red republike, Red dela s srebrnim venci; občinsko priznanje in številne pohvale. Na njegovi knjižni polici je več knjig, ki jih je prejel kot nagrade. In prišle so v prave roke, saj je Rudi ljubitelj knjig, ki zelo rad sega po njih.

Kaj je pravzaprav upokojitelj?

»Za nekoga je to težko slovo od sodelavcev in spopad z neznanim, z večjo osamljenostjo. Mislim pa, da je to lažje prepremostiti, če ostanemo tudi po upokojitvi v neposrednem delovnem okolju, saj to dejanje v

človekovem življenju ne pomeni dati slovo vsej svoji dejavnosti, družbi... Od nekaterih sodelavcev sem slišal, kako da komaj čakajo na dan, ko bodo zapustili delovno organizacijo, čeprav jo imajo radi. Zato je mogoče sklepati, da so – če so za tem kakšne zamere, le bolj ozkega značaja, ki bi se jih z nekaj dobre volje in potrpežljivosti dalo odpraviti.

Bi starejši lahko pomagali pri vzgoji mladih steklarjev?

»Gotovo bi lahko, toda nekateri komaj čakajo, da pridejo na tista delovna mesta, ki jih zasedejo starejši. Navsezadnje, to se sklada z željo vsakega mladega steklarja. Po drugi strani pa slišimo, da premladi odhajajo v pokoj. In to sta ti dve nasprotujoči si stališči, zaradi česar se večina odloči za takojšnjo upokojitelj.

Družina Jugovarjev je dolgo ohranjala steklarsko tradicijo. Zakaj jo počasi opuščajo?

»Ne le Jugovarji, ampak tudi drugi obračajo hrbte nadaljevanju te tradicije! Drugi poklici so bolj vabljivi. Prenekateri je lažji,

zaslužki so večji in prav tu gre iskati odgovor na vprašanje, zakaj odhajajo...!

Kaj bi bilo treba narediti za izboljšanje stanja?

»Težko je dajati nasvete, toda vse kaže, da bo vendarle treba iskati pomoč v mehanizaciji nekaterih del. Tudi asortiment naših izdelkov bi bilo treba prečesati!

Je še kakšna neuresničena želja?

»Človek si venomer kaj želi in vsem želim ni mogoče ustreči! Ureditev ceste čez Sotlo, ki smo jo začeli in nehali na tej strani, je že moja neuresničena želja. Upam, da bo s skupnim razumevanjem krajevnih dejavnikov z obeh strani in delavcev steklarne kmalu črtano z dnevnega reda tudi to življenjsko pomembno vprašanje naših sodelavcev, ki prihajajo na delo z one strani reke Sotle!.

Rudi sodi med delavce, ki se niso dočakali Abrahama, a je že upokojen. Se vedno čil in zdrav...! Mi mu želimo, da ostane takšen še mnoga leta?

JOVO TIŠMA

Franc Komerički

Le tisti, ki ostane brez staršev že v šestem letu starosti, kakor je ostal naš Franci, dobro ve za viharo življenje. V pravem pomenu besede, Franci ga je res doživel...

So kar številni ljudje v steklarni in zunaj nje, ki so z začudenjem sprejeli novico o njegovi upokojitvi; nekateri pa so namignili, češ da je to nemogoče... Pa je! Vrstice v tem zapisu zgovorno potrjujejo takšno trditev.

Iz Harininih Zlak, Francijeve rojstne vasi, kjer je 17. novembra 1926 zajokal na svet, je naš sodelavec zgodaj začel popotovanja v druge kraje. Brez staršev, trinajst let star, je postal pastir in to pri nekem, za tedanje razmere kar naprednem kmetu, saj je svoje-ga čuvarja črede celo zavaroval.

Ze kot mladenič se je Franc Komerički odzval klicu domovine in postal borec narodnoosvobodilne vojske. Vojaške vrline je izkazal večkrat, kar med drugim kaže tudi kolajni – Zasluge za narod in Zasluge za hrabrost. Pa tudi po končani vojni in zmagi revolucije je ostal Franci zvest vojaški suk-nji, saj je bil podoficir specialne enote vse tja do leta 1949, ko je prišel med nas, steklarje. Postal je upravnik takratne delavske menze, kjer pa se ni dolgo zadržal, saj je kmalu odšel za predsednika delavske mladine takratnega okraja Poljčane. Z reorganizacijo okrajev pa so se začele stopnjavati njegove težave, saj je ostal brez zaposlitve in to tudi po zaslugi obotavljivih vodstvenih delavcev.

Blizina rojstnega kraja je še enkrat prevesila jeziček na tehtnici, da je Franci znova postal delavec v steklarni. Dobil je zaposlitev najprej v grobi brusilnici in potem v kisliniski polirnici. Zaradi rahlega zdravja pa ni dolgo zdržal takega dela. Postal je normir-rec, pa vodja izobraževalnega centra in na-pослед vodje kadrovske službe. Bil je kar petkrat udarnik.

»Služba, ki sem jo opravljal kot vodja, ni ne lahka in ne preprosta. Verjamem, da bi jo opravljal z manj težavami, če bi bil imel

ustrezno izobrazbo. Toda trudil sem se, da bi pomanjkanje te nadomestil z vestnim delom. Upam, da sem zaupano delo opravljal v zadovoljstvo sodelavcev, saj ni bilo zasto-jev!.

Za povojni čas pravi Franci: »Saj vem, da sedanje generacije ne morejo razumeti našega takratnega položaja. Tega jim tudi ne vsiljujemo; toda ni odveč, če povemo, kako smo živeli nekaj. To je spomin na preteklost, ki je bila zaradi številnih opravil, po svoje, vendarle zanimiva in pestra. Prosto-voljno delo, odkupi, popis imetja in še pre-nekatera naloga je bila, ki smo jo morali opraviti.«

Družbenopolitično delo je bilo sestavni del njegovega življenja, saj ni minilo leto, v katerem ne bi bil opravljal kakšne pomemb-ne funkcije. Tajniško delo v organizacijah

Franc Komerički

zveze borcev in sindikata je bilo dolgoletni spremljevalec, trikrat so mu zaupali funkcijo sekretarja osnovne organizacije ZK, več mandatnih dob pa je bil Franci tudi član delavskega sveta, raznih komisij in še in še...

Z velikim veseljem se je naš dosedanji sodelavec udeleževal še v vrstah planincev, ki so imeli vseskozi v njem zvestega člana in rednega obiskovalca naših naravnih lepot, zlasti planin.

Da je resničen ljubitelj narave, dokazuje med drugim tudi njegova odločitev, da si zgradi prijeten dom nad starim zdravstvenim domom, kjer je v neposredni bližini hrib. Franci pravi, da mu je to uspelo s pomočjo delovne skupnosti steklarne in organizacije zveze borcev. K temu pa je treba še povedati, da je v vsem povedanem uspel tudi zaradi svoje odločne in trdne volje.

Rudi Jugovar

Odličja, Medalja dela in Red dela III. stopnje, s katerimi ga je odlikoval predsednik republike Tito, in druga priznanja ter pohvale, so dokaz Francijeve prizadevnosti v graditvi socialistične Jugoslavije.

Kaj pa, Franci, praviš o svoji upokojitvi?
»V novembru se mi je izteklo delovno ra-

zmerje, toda začasno še opravljam dosedanje delo in naloge, kajti treba je najti ustrezno zamenjavo. Ko odhajam, pa bi rad povedal, da bo nujno treba dati v bodoče več poudarka strokovnim kadrom. Delavcem je treba omogočiti širšo strokovno, splošno in kulturno razgledanost pa tudi razvedrilo. Kajti brez vsega tega je danes že kaj težko

razumeti razvoj družbe in biti dober samoupravljalec!«
Prehrojena pot - od otroških let do upokojitve - kaže podobo našega sodelavca Francija, ki je kljub vsemu ohranil življenjsko moč. Te pa mu želimo še čim več tudi v upokojenskih dneh!

JOVO TIŠMA

Janko Prah

Ko zapiska sirena, ki oznanja konec delovnega časa, in ko se odpravimo skozi vhodna vrata steklarne proti domu, se bo vaš pogled skoraj zagotovo ustavil na novi hiši, ki si jo je pred leti zgradil naš dosedanji sodelavec, od novembra letos pa novopečeni upokojenec Janko Prah.

Ko sem Janka obiskal pred dnevi z namenom, da napišem kaj o njem, mi je postregel z zgodbo, zakaj stoji njegova hiša prav tam, nasproti steklarne, in ne kje drugod...

»Svetovali so mi, ko sem se odločal za gradnjo hiše, naj jo postavim prav tu, ker so blizu steklarne, trgovina, avtobus, železnica... Premišljeval sem in se vpraševal, le kje naj bi to bilo. In čeprav smo si v sorodu, mi še na misel ni prišlo, da bi to omenil lastniku. In posredniki so vso zadevo spravili na pravi tir, in dovoljenje je bilo v mojih rokah.«

Od dovoljenja za zemljišče do postavljene hiše pa je dolga pot! Vztrajno, čeprav je bil zaposlen samo Janko, žena pa je bila doma s tremi otroki, je ob velikem samoodpovedovanju zgradil svoj dom v neposredni bližini steklarne.

Satlatov Janko, tako smo ga imenovali po domače, je med prvimi upokojenci, bi rekli, domačini s tega brega reke Sotle. Stirinajstletni Janko iz rojstne vasi Rjavice, ki jo od steklarne loči le hrib, se je zaposlil v steklar- ni v vihnem letu 1939, ko je bila vojna že

pred durmi. Tudi on se ni izognil začetni- skim težavam bodočega steklopihalca, saj je začel s tistim delom, ki je bilo tiste čase, ko še ni bilo šole, obvezno. Bil je stiskalec- odnašalec. Že naslednje leto pa je za Janka pomenilo napredovanje, saj je postal krogličar. In na tem delovnem mestu je ostal do leta 1943, ko je doživel usodo številnih mla- dih fantov tisti čas. Nemci so ga prisilno mobilizirali.

Vrnitev v domači kraj iz ujetništva je po- menila Janku tudi novo zaposlitev blizu svojih. Zanimalo me je, kako so domačini gledali na steklarne takrat, ko je še poganja- la korenine... »Bila je to prava odrešitev za vse nas,« je odvrnil sodelavec Janko. »Če ne bi bilo steklarne, bi morali mi, Satlatovi, iskati zaslužek drugje, saj desetčlanska dru- žina, v kateri nas je bilo kar šest otrok, brez steklarne res ne bi mogla shajati. Kar pet nas je bilo zaposlenih v steklarni, to pa ni majhna stvar!«

Leta 1945 se je tudi za Janeza, kakor za mnoge druge, začela pot obnove. Tako ste- klarne, ožje in širše okolice. Bil je skupaj z drugimi tam, ker so ga potrebovali.

Poleg rednega dela, ki ga je naš sodelavec opravljal nad vse resno pred letom 1955, ko je postal mojster, in pozneje, se je prizadevno lotil vloge samoupravljalca in sindikal- nega delavca. Opravljal je funkcijo predse- dnika upravnega odbora... Njegova delav-

nost pa ni ostala brez odmeva, saj je bil odlikovan z Medaljo dela.

»Velika pridobitev,« je pripovedoval naš Janko, »je delovna doba s povečanim štet- jem. Glede na naglico, ki vlada v steklar- skem poklicu, postaja starejši človek bolj okoren; popuščajo mu živci, opeša njegov vid itn. Moči slabijo. Tudi mene je že dajalo. Težko si predstavljam, da bi takšen, z zrah- ljanim vidom moral delati še sedem let in pol, kolikor bi bilo treba brez beneficirane delovne dobe!«

Janko meni, da bi lahko starejši steklarji pomagali pri vzgoji mlajših kadrov, čeprav ni nujno, da bi bili za tako delo zaposleni poln delovni čas. Svoje upokojensko življe- nje si misli organizirati tako, da ne bo pasiv- no počival, ampak bo marsikaj postoril okrog hiše, kakor je že vseskozi pomagal domačim.

Očitno je naš sobesednik dela vaje. Pra- vi, da ne bo počival, saj si je že naredil načrt pomladanskih del. Tega sicer ni rekel, toda vse kaže, da so brajde, na katerih dozori že kar precej grozdja, njegov najljubši »konji- ček«. In da je vino, ki ga Janko pridelava doma, dobro, sem se prepričal tudi sam, saj sva ga med pogovorom srknili kozarček.

»Želimo ti, dragi Janko, dobro zdravje in dolgoletno uživanje sadov svojega plodnega dela!«

JOVO TIŠMA

Ob prazniku JLA

Tekmovanje strelcev

Ob našem prazniku - 22. decembru - je strelska družina Rogaška Slatina povabila vse strelce iz organizacije in društev, ki so skupno praznovali dan JLA. V torek, 19. decembra je bilo moštveno tekmovanje v streljanju z zračno puško, ki so se ga udeležila moštva Ratanska vas, Tržišče in Rogaška Slatina.

Sodelovala so moštva in organizacije zve- ze rezervnih vojaških starešin, moštvo teri- torialne obrambe pa je poslala na to tekmo- vanje le Rogaška Slatina in to člansko za- sedbo ter zasedbi mladih in mladincev. Na-

stopili so še miličniki, lovci in strelska dru- žina iz Rogaške Slatine.

Zelo dobri rezultati posameznih moštev kažejo na to, da sodelujočim ni bilo vseeno,

kdo bo postal lastnik pokala. Zmagala je strelska družina Rogaška Slatina s 506 dose- ženimi krogi od 600 možnih, za njim pa so se zvrstila moštva takole: 2. mladinci teritorial- ne obrambe 443 krogov, 3. mladinke terito- rialne obrambe 432 krogov, 4. ZRVS Roga- ška Slatina-center 422 krogov, 5. člani terito- rialne obrambe 407 krogov, itn. Najboljši posameznik je bil Janez Poš, ki je dosegel 179 krogov od 200 možnih.

REMI KOČICA

Glasilo »Steklar« ureja uredniški odbor: Jože Božiček, Jože Halužan, Tomi Kočica, Milorad Kračun, Julij Lončarič, Poldo Ogrizek in Jovo Tišma. Predsednik uredniškega odbora Poldo Ogrizek, predsednik sveta glasila Ivan Siter, glavni in odgovorni urednik Jovo Tišma, tajnica uredniškega odbora Cita Novak. Likovna zasnova in oblikovanje Leon Rebolj. Uredništvo: steklarne »Boris Kidrič«, 63250 Rogaška Slatina, Ulica talcev 1. Naslov: glasilo delovne organizacije Steklarna »Boris Kidrič« in delovne organizacije Steklarska šola Rogaška Slatina. Telefon (063) 810-020. Rokopisov in fotografij ne vračamo. Naklada 1800 izvodov. Tisk CGP Delo, Ljubljana.

Novoletna križanka št. 57

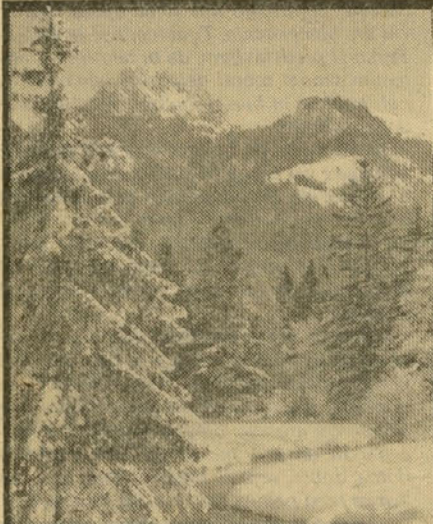
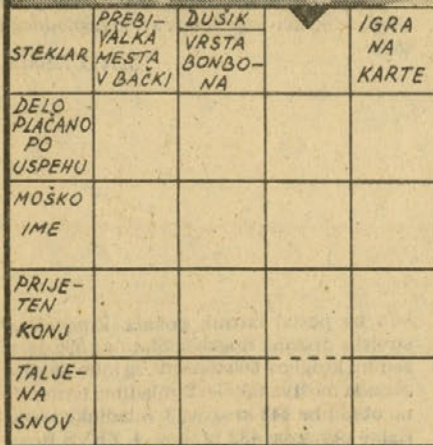
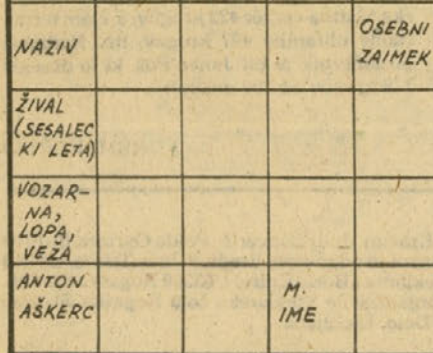
Za novoletne praznične dni, ko bo nekaj več časa tudi za najrazličnejše drobne radosti in za razvedrilo, smo pripravili že tradicionalno nagradno križanko. Med reševalce, ki bodo pravočasno oddali ali poslali pravilne rešitve, bomo z žrebom razdelili tri nagrade in sicer 1. nagrado 150 dinarjev, 2. nagrado 120 dinarjev in 3. nagrado 90 dinarjev. Rok za oddajo rešenih križank je 15. januar 1979!

Rešitve nagradne križanke pošljite na naslov: uredništvo časopisa »Steklar«, steklarna »Boris Kidrič«, 63250 Rogaška Slatina, Ulica talcev ali pa jih oddajte v nabiralnik za ta časopis pred vratarsko ložo v steklarni! Upoštevali bomo seveda le pravilne rešitve, ki bodo prispele na naslov uredništva do vključno 15. januarja 1979. Na ovojnico ne pozabite pripisati »ZA NAGRADNO KRIŽANKO ŠT. 57«!

Nagrajenci nagradne križanke št. 56 in 57 pa so:

Prvo nagrado za pravilno rešeno križanko št. 55 prejme Barbara Cikanek, 2. nagrado 50 dinarjev prejme Rudi Jugovar, 3. nagrado 30 dinarjev prejme Berta Čoh. Pravilna rešitev te križanke pa je: vodoravno – kričac, drenaža, robida, sinonim, amater, vice, varan, Pakistan, AN, maraska, tip, šolarka, Br. A, itinerar, era, klopotača, Rus, sistematičnost.

Prvo nagrado 70 dinarjev za pravilno rešeno križanko št. 56 prejme Alojz Podkoritnik, 2. nagrado 50 dinarjev prejme Barbara Cikanek in 3. nagrado 30 dinarjev prejme Marija Prah. Pravilna rešitev te križanke pa je: vodoravno – pakirnica, atentator, trk, raca, rosa, Olaf, op, bodica, Lia, kojot, C, ant, opal, pieta, lupina, Adler, ananas, krajan, Posavje, OT, Emi, av, aerolit, č, roman, Arizona, atelje, inačica, terier, senator.

				STEVO ŽIGON	AMER. DRŽAVA	GEOMET. LIK, NEPRAVI KROG	KIRURŠKA STRGALKA	LITER	NAPAD NA POLITIČNO OSEBO	SLOV. SLIKAR (DEBENJAK)	VARJE-NI PREDMET	FRANC. PISATELJ (LOUIS)	NAJVEŠJE MESTO FILIPINOV
								PAPEŽEVA KRONA					
				DAVNI PERZIJSKI KRALJ				TV ZASLON PLANINA V SRBIJI					
				URAN				IN MAKED.					
													
													
STEKLAR	PREBIVALKA MESTA V BAČKI	DUSIK VRSTA BONBONA		IGRA NA KARTE	NEMŠKA REKA DEL ROKE								
DELO PLAČANO PO USPEHU						STEKLAR	TODO KURTOVIC	PERNATA ŽIVAL FINOMEHANIK				PTIČEK PEVEC	ZVEZNA DRŽAVA V ZDA
MOŠKO IME							VOTEL, TULAST PREDMET			NAŠA LUKA UMETNO ZIDANO KORITO			
PRIJETEN KONJ							ZABJE OKONČINE ITALJAN. FIZIK IN ASTRONOM				ORANJE		
TALJENASNOV							RASTLINA V JANEZ RIZEVO ZGANJE					BIHAČ UJEMANJE GLASOV	
NAZIV						OSEBNI ZAIMEK	ČILSKI PISATELJ (JUAN) GOSTIJA			RADIO-INDUST. ZAGREB HIMALAJ. KOŽA			
ŽIVAL (SESALEC KI LETA)								PRIPRAVA ZA NETENJE					
VOZARNA, LOPA, VEŽA								KOŽAŠKI POVELJNIK					
ANTON AŠKERC		M. IME						SESTAVIL A. KUBALE	DOLGO REPA PAPIGA				